NORAKSTS
Lieta Nr.A420569010
A02026-11/39

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 28.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Linkevičs

piedaloties pieteicējam *R.R.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ceļu satiksmes drošības direkcijas pārstāvim *J.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.R.* pieteikuma par Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2010.gada 22.janvāra lēmuma Nr.11-10/118 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar valsts akciju sabiedrības „Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk – CSDD) 2010.gada 22.janvāra lēmumu Nr.11-10/118 (turpmāk – Lēmums) *R.R.* (turpmāk arī – pieteicējs) ir anulēta 2009.gada 26.februārī saņemtā vadītāja apliecība Nr.*/apliecības numurs/*.

Lēmumā norādīts, ka CSDD ir saņēmusi no Iekšlietu ministrijas Informācijas centra uzturētā Sodu reģistra informāciju, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņš pieteicējam beidzas 2012.gada 8.septembrī. Taču, neskatoties uz minēto, pieteicējs griezās Ceļu satiksmes drošības direkcijā, lai saņemtu vadītāja apliecību, apzināti maldināja par savām tiesībām iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un saņemt vadītāja apliecību un to saņēma.

Lēmumā arī norādīts, ka ievērojot to, ka vadītāja apliecība ir iegūta, maldinot CSDD, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 4.panta piekto daļu un Administratīvā procesa likuma 85.panta otrās daļas 4.punktu, pieteicējam piešķirtās transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniegtā vadītāja apliecība ir anulēta no tās izsniegšanas brīža.

Pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 25.panta ceturtajā daļā noteikto, pieteicēja pienākums ir 10 dienu laikā nodot nederīgo vadītāja apliecību CSDD.

[2] 2010.gada 3.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Ar 2007.gada 7.novembra Rīgas rajona tiesas lēmumu pieteicējs tika atbrīvots no ieslodzījuma brīvības atņemšanas vietas nosacīti pirms termiņa ar neizciesto brīvības atņemšanas soda laiku l gads 134 dienas.

Minētais sods pieteicējam tika noteikts ar Balvu rajona tiesas 2005.gada 26.jūlija spriedumu krimināllietā Nr.32110003805 pēc Krimināllikuma 312.panta, nosakot pieteicējam galīgo sodu brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un l mēnesi, atņemot visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 gadiem un 6 mēnešiem un 8 dienām.

Pēc pieteicēja nosacītās pirmstermiņa atbrīvošanas, iztekot atlikušajam brīvības atņemšanas soda termiņam, pieteicējs 2009.gada janvārī painteresējās CSDD Gulbenes rajona nodaļā par to, kā un kādos termiņos pieteicējam beigsies tiesas piemērotais papildsods - visa veida transportlīdzekļu vadīšanas aizliegums. Uz šo jautājumu

pieteicējs saņēma mutvārdu atbildi, ka nekādi eksāmeni pieteicējam neesot jākārto, un var doties saņemt vadītāja apliecību.

[2.2] Pēc brīža CSDD Gulbenes rajona darbiniekiem sāka rasties šaubas pašiem par saviem apgalvojumiem, un pieteicējs tika nosūtīts informācijas tālākai noskaidrošanai uz Balvu rajona Ceļu policijas pārvaldi, kur arī ieradās ar analoga satura jautājumiem, patiesi neizprotot visas papildsoda izpildes nianses un Latvijas Sodu izpildes kodeksa prasības, kādā veidā tiek aprēķināts minētā soda izpildes termiņš, pie tam nosacītās pirmstermiņa atbrīvošanas gadījumā.

Balvu rajona Ceļu policijas pārvaldē pieteicējam mutvārdos sniedza atbildi, ka 2009.gada februārī var doties kārtot visus nepieciešamos mācību kursus un praktiskās braukšanas nodarbības, un nokārtot nepieciešamos eksāmenus transportlīdzekļu vadītāja tiesību un vadītāja apliecības iegūšanai.

[2.3] Izejot visu šo procesu, pieteicējs sekmīgi nokārtoja nepieciešamās pārbaudes, neiebilstot nevienai CSDD amatpersonai, pie tam ne no viena neslēpjot, ka kārto šo procedūru tamdēļ, ka apzinās, ka pieteicējam noteiktais papildsods šo amatpersonu izpratnē ir izciests. Rezultātā, nevienu nemaldinot, bet gan patērējot savus personiskos naudas līdzekļus, laiku, enerģiju, pieteicējs 2009.gada 26.februārī CSDD Gulbenes nodaļā ieguva vadītāja apliecību nr.*/apliecības numurs/*.

[2.4] Pieteicējs uzskata, ka izvērtēt pieteicēja tiesības iegūt transportlīdzekļu vadītāja tiesības un vadītāja apliecību ir valsts pārvaldes funkcija, kurai pieteicējs kā privātpersona un administratīvā procesa subjekts ir tikai pakļauts.

[2.5] Pieteicēja ieskatā atbildētājs nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta prasības, nenorādot administratīvā akta pamatojumu, nav pamatojis lēmumu ar ārēja normatīvā akta noteikumiem un konkrētiem pierādījumiem, kļūdaini vērtējis esošos pierādījumus pretēji loģikas atziņām un saprātīgam novērtējumam.

[3] Atbildētāja – Ceļu satiksmes drošības direkcija Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, Lēmumā minētos argumentus papildinot ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] CSDD saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 4.panta piektajā daļā noteikto reģistrē transportlīdzekļus, piešķir un anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniedz transportlīdzekļu vadītāju apliecības, nodrošina un uztur transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru, veic transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošo transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, veic ceļu drošības auditu un vispārējo pārraudzību, pamatojoties uz informāciju, ko Valsts policija sniedz Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā, nodrošina statistiku par ceļu satiksmes negadījumiem un tās analīzi, kā arī veic citas ar ceļu satiksmes drošību saistītas darbības atbilstoši savai kompetencei.

Ievērojot to, ka minēta norma nosaka, ka CSDD piešķir un anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniedz transportlīdzekļu vadītāju apliecības, gan saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 309.pantā noteikto, gan pamatojoties uz Latvijas Sodu izpildes kodeksa 28.nodaļā (Tiesību ierobežošanas izpildes kārtība) noteikto, CSDD uzturētajā Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistram attiecīgās iestādes vai amatpersonas (Valsts policija, Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs, tiesu izpildītāji) nodod informāciju par pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu, lai CSDD varētu veikt kontroli par tiesību atjaunošanas un vadītāja apliecības izsniegšanas kārtību, ko nosaka normatīvie akti.

[3.2] 2010.gada 22.janvāra CSDD lēmums pieņemts, balstoties uz CSDD uzturētajam reģistram nodoto informāciju, ko datu apmaiņas rezultātā nodeva Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs. Minētā informācija sākotnēji liecināja, ka *R.R.* ar tiesas spriedumu ir atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz termiņu, kas beidzas 2012.gada 8.septembrī. Sekojoši, 2010.gada 2.februārī no Iekšlietu ministrijas Informācijas centra tika saņemta informācija, ka tiesību atņemšanas termiņš ir līdz 2009.gada 7.augustam, kas pēc būtības nemaina tiesiskos apstākļus vadīšanas tiesību atjaunošanai.

R.R. 2009.gada 26.februārī, iegūstot vadītāja apliecību, to ir izdarījis soda izciešanas laikā, par ko CSDD, pieņemot lēmumu par tiesību anulēšanu, vienlaicīgi informēja arī Balvu rajona prokuratūru.

[3.3] *R.R.* norāda, ka pirms tiesību atjaunošanas ir bijis CSDD un Valsts policijā, lai noskaidrotu, kad un kādā kārtībā varēs atjaunot vadīšanas tiesības, taču šādai informācijai nav apstiprinājuma. Bez tam, ja arī pieteicējs ir bijis CSDD, tad CSDD darbinieki pieteicējam izskaidroja tiesību atgūšanas kārtību atbilstoši tā brīža informācijai, kāda bija Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē pieteicēja un atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs vadītāja apliecību Nr.*/apliecības numurs/* ieguva laikā, kad nebija izciests ar Balvu rajona tiesas 2005.gada 28.jūnija spriedumā krimināllietā Nr.32110003805 pieteicējam noteiktais papildsods - atņemt visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem 8 (astoņām) dienām.

Lietā ir strīds par CSDD tiesībām atcelt adresātam labvēlīgo administratīvo aktu – 2009.gada 26.februārī izsniegto vadītāja apliecību nr.*/apliecības numurs/*, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem

[8] Tiesa konstatē, ka Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, ir pamatots ar Ceļu satiksmes likuma 4.panta piekto daļu un Administratīvā procesa likuma 85.panta otrās daļas 4.punktu.

Ceļu satiksmes likuma 4.panta piektā daļa noteic, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija reģistrē transportlīdzekļus, piešķir un anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniedz transportlīdzekļu vadītāju apliecības, nodrošina un uztur transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru, veic transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošo transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, veic ceļu drošības auditu un vispārējo pārraudzību, pamatojoties uz informāciju, ko Valsts policija sniedz Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā, nodrošina statistiku par ceļu satiksmes negadījumiem un tās analīzi, kā arī veic citas ar ceļu satiksmes drošību saistītas darbības atbilstoši savai kompetencei. Ceļu satiksmes drošības direkcija savas kompetences ietvaros izdod ar ceļu satiksmes drošību saistītus aktus. Ministru kabinets izdod noteikumus par to pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kurus Ceļu satiksmes drošības direkcija sniedz, pildot tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus, kā arī nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par sniegtajiem pakalpojumiem.

APL 85.panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka adresātam labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kuriem pastāvot administratīvā akta izdošanas brīdī iestāde varētu šādu administratīvo aktu neizdot, un administratīvā akta palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses.

2004.gada 27.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.428 „Transportlīdzekļu vadītāju kvalifikācijas iegūšanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība" (bija spēkā vadītāja apliecības Nr.*/apliecības numurs/* izsniegšanas laikā) 5.punkts noteica, ka vadītāja apliecību un atļauju izsniedz, apmaina un atjauno Ceļu satiksmes drošības direkcija.

Savukārt minēto noteikumu 10.punkts noteica, ka aizliegts izsniegt jebkādu vadītāja apliecību personai, kurai atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, kurai konstatētas medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai, kurai par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu uzlikto naudas sodu nav samaksājusi gada laikā no soda uzlikšanas dienas, kurai pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros ir piemērots ietekmēšanas līdzeklis - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Ņemot vērā apstākli, ka pieteicējs vadītāja apliecību Nr.*/apliecības numurs/* ieguva laikā, kad nebija izciests ar Balvu rajona tiesas 2005.gada 28.jūnija spriedumā krimināllietā Nr.32110003805 pieteicējam noteiktais papildsods - atņemt visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem 8 (astoņām) dienām, tiesa secina, ka CSDD 2009.gada 26.februārī izdeva pieteicējam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu.

Līdz ar to, pieņemot Lēmumu, CSDD bija jāpiemēro APL 86.pantu – Prettiesiska administratīvā akta atcelšana, nevis APL 85.pantu – Tiesiska administratīvā akta atcelšana.

[8.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) atzinis, ka no APL 86.panta otrās daļas, kurā noteikti adresātam labvēlīga administratīvā akta atcelšanas gadījumi, ievaddaļas (tiesību normas tiesiskajām sekām) redzams, ka šajā daļā minēto apstākļu konstatēšanas gadījumā administratīvo aktu var atcelt. Tiesību norma neparedz, ka administratīvais akts ir atceļams. Tādējādi tiesību norma paredz iestādes rīcības brīvību labvēlīga prettiesiska administratīva akta atcelšanai un, lai sasniegtu konkrētajā gadījumā taisnīgāko risinājumu, pieļauj tālāku konkrēto apstākļu izvērtējumu atbilstoši tiesību principiem. Proti, izvēloties, vai priekšroka konkrētajā gadījumā dodama tiesiskuma principam (jo ir konstatēts administratīvā akta prettiesiskums), vai arī pastāv apstākļi, kas liek dot priekšroku tiesiskās paļāvības principam (*sk. Senāta 2010.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA-240/2010 16.punktu*).

Tiesa konstatēja, ka APL 86.panta otrās daļas 1., 2. un 4.punkts uz konkrēto gadījumu nav attiecināms, jo nav konstatējams, ka pieteicējs 2009.gada 26.februāra lēmuma izdošanu būtu panācis ar apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu, kukuļošanu, spaidiem, draudiem vai citām prettiesiskām darbībām.

Līdz ar to tiesa izvērtēs, vai pastāvēja APL 86.panta otrās daļas 3. un 5.punktā minētie priekšnoteikumi administratīvā akta atcelšanai.

[8.2] APL 86.panta otrās daļas 3.punktā paredzēts, ka adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja administratīvā akta palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses.

Konstatējams, ka Lēmuma palikšana spēkā tieši skar sabiedrības intereses. Sabiedrība ir ieinteresēta, lai persona, kurai ar spēkā stājušos spriedumu krimināllietā atņemtas vadīšanas tiesības, soda izciešanas laikā nevadītu transportlīdzekļus.

Taču šīs sabiedrības intereses ir jāsamēro ar pieteicēja tiesisko paļāvību. Kā norādījis Senāts 2005.gada 12.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-93, lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir vai nav jāņem vērā, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums), 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās, 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējam nebija pamata paļauties, ka CSDD lēmums, ar kuru pieteicējam 2009.gada 26.februārī izsniegta vadītāja apliecību nr.*/apliecības numurs/*, ir tiesisks, jo, kā jau konstatēts iepriekš, pieteicējs bija informēts par Balvu rajona tiesas 2005.gada 28.jūnija spriedumā krimināllietā Nr.32110003805 pieteicējam noteikto papildsodu - atņemt visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem 8 (astoņām) dienām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka CSDD, pieņemot Lēmumu, nav pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu.

[8.3] APL 86.panta otrās daļas 5.punktā paredzēts, ka adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja administratīvā akta prettiesiskums ir tik acīmredzams, ka akta adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties.

Krimināllikuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ja persona notiesāta ar brīvības atņemšanu vai arestu un ar tiesību ierobežošanu, tad šajā pantā minētais aizliegums attiecas tiklab uz laiku, kad persona izcieš brīvības atņemšanu vai arestu, kā arī uz spriedumā noteikto papildsoda izciešanas laiku, skaitot no brīža, kad tā beidz izciest pamatsodu.

Ar Balvu rajona tiesas 2005.gada 28.jūnija spriedumu krimināllietā Nr.32110003805 pieteicējam noteikta brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem un 1 (vienu) mēnesi un atņemot visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem 8 (astoņām) dienām. Minētais spriedums stājies spēkā 2006.gada 30.janvārī.

Līdz ar to pieteicējam papildsoda - visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana izpilde varēja sākties tikai, pēc pieteicēja pamatsoda - brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem un 1 (vienu) mēnesi, izpildes.

Pamatojoties uz minēto tiesa secina, ka 2009.gada 26.februārī, saņemot vadītāja apliecību nr*./apliecības numurs/*, pieteicējs varēja un viņam vajadzēja apzināties izsniegtās vadītāja apliecības nr*./apliecības numurs/* prettiesiskumu.

[9] Saskaņā ar APL 62.panta pirmo daļu, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Panta otrā daļa paredz, ka personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav nepieciešama, ja:

1) administratīvā akta izdošana ir steidzama un jebkura kavēšanās tieši apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību, personas dzīvību, veselību vai mantu;

2) gadījums ir objektīvi mazsvarīgs;

3) no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākos spriedumos, atsaucoties uz juridisko literatūru, ir norādījis, ka administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem un kā loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu *(skat., piemēram, Senāta 2004.gada 7.septembra spriedumu lietā Nr. SKA-120 un 2005.gada 7.jūnija spriedumu lietā Nr.171).*

Tomēr dalībnieku uzklausīšanas pienākums attiecas tikai uz tiem apstākļiem, no kuriem ir atkarīga lēmuma pieņemšana. Gadījumā, ja lietas izskatīšanas gaitā jauni apstākļi, kas varētu ietekmēt lietas izskatīšanu, nav parādījušies, iestādei nav pienākums personu papildus uzklausīt (sal. *Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 22.marta spriedumu lietā Nr. SKA-62.*

Tiesa konstatē, ka pieteicējam CSDD pirms Lēmums pieņemšanas nedeva iespēju tikt uzklausītam, kas atzīstams par procesuālu pārkāpumu.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-386/2006 7. un 8.punktu).*

Konkrētajos lietas apstākļos minētais procesuālais pārkāpums lēmuma pieņemšanas procesā tiesas ieskatā neietekmē pieņemtā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz pieteicēju.

[10] Ņemot vērā sprieduma [7]-[9] punktos minēto, tiesa uzskata, ka CSDD Lēmums atcelt adresātam labvēlīgo administratīvo aktu – 2009.gada 26.februārī izsniegto vadītāja apliecību nr*./apliecības numurs/* ir tiesisks un pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *R.R.* pieteikumu par Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2010.gada 22.janvāra lēmuma Nr.11-10/118 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) S.Linkevičs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____S.Linkevičs
Rēzeknē, 2011.gada 28.aprīlī.